

Efter Anmodning af den sydafrikanske Union blev følgende Punkt optaget paa Dagsordenen for Samlingens 2. Halvdel:

»Erklæring fra den sydafrikanske Union vedrørende Resultatet af Raadspørgning af Befolkningen i Sydvestafrika m. H. t. dette Mandatomraades fremtidige Retsstilling og Foranstaltninger med Henblik paa at opfylde de herunder fremsatte Ønsker«.

Til Forsamlingens Medlemmer udsendte den sydafrikanske Delegation en omfangsrig Dokumentation til Støtte for Unionens Paastand om, at det var berettiget at indlemme Sydvestafrika i Unionen, et Synspunkt, der ligeledes blev forsvaret af den sydafrikanske Premierminister General *Smuts* i 4. Udvalg. Unionen hævdede dels, at en Indlemmelse af mange praktiske Grunde var ønskelig eller nødvendig, dels at denne Løsning stemte med det Ønske, som det store Flertal baade af de hvide og de farvede Indbyggere i Sydvestafrika havde fremsat, baade spontant og under en af Myndighederne gennemført Konsultation gennem Stammehøvedingene.

Et betydeligt Flertal indenfor Udvalget gjorde heroverfor gældende, at den sydafrikanske Unions Argumenter ikke var holdbare, og at den indsendte Dokumentation ikke var tilstrækkelig, ligesom flere Delegationer hævdede, at en Indlemmelse af Mandatomraadet Sydvestafrika vilde stride mod Pagtens Bestemmelser. Direkte Støtte fik Sydafrika kun af Repræsentanten for Storbritannien.

Paa den danske Delegations Vegne paapegede Landstingsmand Lannung, at det vilde være ønskeligt, om Udvalget udover de af den sydafrikanske Union givne Oplysninger ogsaa kunde disponere over andet Materiale, derunder ogsaa det gennem Folkeforbundets Mandatkommission fremdragne. Dette Synspunkt fandt dog ikke Tilslutning i Udvalget, hvis Drøftel-

ser hovedsagelig blev holdt paa mere principielle Linier.

Under Generaldebatten udtalte den danske Delegerede endvidere:

»Paa det nuværende Tidspunkt føler jeg mig ikke overbevist om, at Indlemmelse er den Løsning, der er i den ikke-europæiske Befolknings bedste Interesse.

Den Dokumentation, der er fremskaffet af Unionen, indeholder temmelig faa Oplysninger om det, der kunde kaldes »de Forenede Nationers Side af Spørgsmaalet« — en Side, som imidlertid er af særlig Interesse fra dette Udvalgs Synspunkt.

I Henhold til Pagten er det en af Formynderskabssystemets væsentlige Egenskaber, at de Forenede Nationer derigennem kan udøve et vist Tilsyn.

Dette betragter vi som en Fordel baade fra de ikke-selvstyrende Omraaders Befolknings Synspunkt og fra den administrerende Stats Synspunkt.

Af disse Grunde vilde jeg gerne sige, at skønt den danske Delegation ikke tvivler om, at Unionens Politik ogsaa tager Sigte paa den ikke-europæiske Befolknings bedste Interesser, betragter vi det ikke som et positivt Skridt henimod Virkeliggørelse af Pagtens Aand, naar Unionsregeringen nu synes kun at være i Stand til at acceptere to Alternativer: Enten Indlemmelse eller en Fortsættelse af den nuværende Tilstand, men uden de Forenede Nationers Overopsyn.

Af principielle Grunde kunde det være nyttigt paa Baggrund af de Erfaringer, der er indvundet ved vore Overvejelser af dette Tilfælde, at fastlægge visse Kriterier med Hensyn til det Udviklingstrin, der kræves af den indfødte Befolkning, før en Konsultation finder Sted, og med Hensyn til den Form, hvorunder de forskellige Alternativer forelægges dem.

Det vilde være overordentligt nyttigt, — hvorledes end Udfaldet bliver af den Sag, vi drøfter — hvis den sydafrikanske Unions Repræsentant kunde give os yderligere Oplysninger om den Maade, hvorpaa Alternativerne blev forelagt for Befolkningen, og i hvor stort Omfang deres Betydning blev forstaaet.

Jeg betragter dette Spørgsmaal som meget betydningsfuldt.

Paa Grundlag af de Oplysninger, der er givet om det ringe Udviklingstrin, hvorpaa en betydelig Del af Territoriets ikke-europæiske Befolkning staar, synes det særlig ønskeligt for vor Organisation at faa den bedst mulige og overbevisende Dokumentation, før der tages nogen Beslutning.